

STANDARDY OCHRONY DZIECI w obiekcie turystyki wiejskiej „Pod Bukiem”

Przykładowy regulamin

Preambuła

Mając na uwadze obowiązek prawny wynikający z zapisów ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich oraz treść wytycznych Organizacji Narodów Zjednoczonych w zakresie biznesu i praw człowieka, uznając istotną rolę biznesu w zapewnieniu poszanowania praw dzieci, „Pod Bukiem” przyjmuje do stosowania Standardy Ochrony Dzieci. Niniejszy dokument stanowi zbiór możliwych rozwiązań i procedur stosowanych, w przypadku podejrzenia, że dziecku, które przebywa w obiekcie „Pod Bukiem”, dzieje się krzywda oraz potencjalnych metod zapobiegania takim zagrożeniom, z uwzględnieniem sytuacji dzieci niepełnosprawnych oraz dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Standardy Ochrony Dzieci w są realizowane w oparciu o niżej wymienione zasady:

1. **Właściciel obiektu „Pod Bukiem”** prowadzi swoją działalność z poszanowaniem praw dzieci jako osób szczególnie wrażliwych na krzywdzenie.
2. **Właściciel obiektu „Pod Bukiem”** działa w oparciu o zasady biznesu odpowiedzialnego społecznie i promującego właściwe postawy społeczne.
3. **Właściciel obiektu „Pod Bukiem”** uznaje, że wszystkie osoby zajmujące się obsługą gości przebywających w obiekcie mają obowiązek zawiadamiania organów ścigania o każdym przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa wobec dzieci.

Słowniczek:

Na potrzeby tego dokumentu zostało doprecyzowane znaczenie poniższych pojęć:

1. **Obiekt „Pod Bukiem”** – obiekt świadczący usługi hotelarskie, określone w Art. 35. pkt. 2. oraz pkt. 3 w Ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych. Przy obsłudze gości w obiekcie nie są zatrudniani pracownicy
2. **Właściciel** – właścicielem obiektu turystyki wiejskiej „Pod Bukiem” jest Maria Wiertelak, Kąty Bystrzyckie 30, 57-540 Łądek-Zdrój, tel. 693 467 999
3. **Dziecko/mołoletni** - na potrzeby niniejszych standardów przyjmuje się, że dzieckiem, jest każda osoba, która nie ukończyła 18 r. ż.¹
4. **Opiekun dziecka** – przedstawiciel ustawowy dziecka; rodzic albo opiekun; rodzic zastępczy; opiekun tymczasowy.

¹ Zgodnie z polskim prawem dzieckiem jest każda osoba w wieku poniżej osiemnastu (art. 1 Konwencji o prawach dziecka, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 r.). Małoletnim jest osoba, która nie osiągnęła pełnoletności, zatem osoba do ukończenia 18 roku życia lub kobieta, który uzyskała pełnoletność przez zawarcie małżeństwa po ukończeniu 16 roku życia (art. 10 § 1 i 2 k.c.), które może nastąpić za zezwoleniem sądu opiekuńczego z ważnych powodów i jeśli z okoliczności wynika, że zawarcie małżeństwa będzie zgodne z dobrem założonej rodziny (art. 10 § 1 kro).

5. **Obca osoba dorosła** to każda osoba powyżej 18 roku życia, która nie jest dla dziecka jego rodzicem lub opiekunem prawnym.
6. **Krzywdzenie dziecka** – to wszelkie formy przemocy fizycznej i psychicznej, zaniedbania oraz wykorzystywania seksualnego przez jakąkolwiek osobę, w tym również z obsługi obiektu.
7. **Formy przemocy wobec dziecka:**
 - **Przemoc fizyczna** wobec dziecka to przemoc, w wyniku której dziecko doznaje faktycznej fizycznej krzywdy lub jest nią potencjalnie zagrożone. Krzywda ta następuje w wyniku działania bądź zaniechania działania ze strony rodzica lub opiekuna dziecka, lub której dziecko ufa, bądź która ma nad nim władzę. Przemoc fizyczna wobec dziecka może być czynnością powtarzalną lub jednorazową.
 - **Przemoc psychiczna** wobec dziecka to wszelkie zachowania dorosłych, które wpływają źle na jego samoocenę, poczucie bezpieczeństwa i utrudniają jego prawidłowy rozwój, np. stosowanie gróźb, szantażowanie, straszenie, poniżanie, wyzywanie, oczernianie, obwinianie, stawianie zbyt dużych wymagań nieadekwatnych do wieku dziecka.
 - **Wykorzystywanie seksualne dziecka** to każde zachowanie osoby, które prowadzi do jej seksualnego podniecenia i zaspokojenia kosztem dziecka, której ono nie jest w stanie w pełni zrozumieć i udzielić na nią świadomej zgody. Najczęściej przemoc seksualna wobec dzieci to: ekshibicjonizm, uwodzenie, świadome czynienie dziecka świadkiem aktów płciowych, zachęcanie do rozbierania się i do oglądania pornografii, dotykание miejsc intymnych lub zachęcanie do dotykania sprawcy, gwałt.
 - **Zaniedbywanie dziecka** to chroniczne lub incydentalne niezaspokajanie jego podstawowych potrzeb fizycznych i psychicznych i/lub nierespektowanie jego podstawowych praw, powodujące szkody i cierpienia, w tym: zaburzenia jego zdrowia i/lub trudności w rozwoju. Do zaniedbywania dochodzi w relacji dziecka z osobą, która jest zobowiązana do opieki, wychowania, troski i ochrony dziecka.
8. **Przestępstwo na szkodę dziecka** – na szkodę dzieci mogą być popełnione wszystkie przestępstwa, jakie mogą być popełnione przeciwko osobom dorosłym, a dodatkowo przestępstwa, które mogą być popełnione wyłącznie przeciwko dzieciom (np. Wykorzystywanie seksualne z art. 200 kodeksu karnego²). Z uwagi na specyfikę obiektów zakwaterowania, w których łatwo można uzyskać możliwość odosobnienia, przestępstwami, do których najczęściej może dojść na ich terenie będą przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności, w szczególności zgwałcenie (art. 197 kodeksu karnego), seksualne wykorzystanie niepoczytalności i bezradności (art. 198 kk), seksualne wykorzystanie zależności lub krytycznego położenia (art. 199 kk), seksualne wykorzystanie osoby poniżej 15 roku życia (art. 200 kk), grooming (uwiedzenie małoletniego za pomocą środków porozumiewania się na odległość - art. 200a kk).
9. **Inne formy krzywdzenia dziecka** niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę – wszystkie formy przemocy stosowane wobec dziecka, które nie spełniają znamion przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego (np. krzyk, poniżanie, szarpanie, wyzywanie, zaniedbywanie potrzeb, itp.).
10. **Właściciel** – osoba zarządzająca danym obiektem turystycznym, odpowiedzialna za jego właściwe funkcjonowanie pod względem formalnym.

² Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1138 z późn. zm.).

- 11. Domownik** osoba bliska właścicielowi, która: ukończyła 16 lat. pozostaje z rolnikiem we wspólnym gospodarstwie domowym lub zamieszkuje na terenie jego gospodarstwa rolnego albo w bliskim sąsiedztwie i nie jest związana z właścicielem stosunkiem pracy.
- 12. Osoba współpracująca z obiektem** - osoby reprezentujące firmy/organizacje/instytucje, które wykonują prace zlecone lub za zgodą właściciela (np. stali dostawcy, pracownicy organizacji i instytucji, którzy prowadzą zajęcia na terenie obiektu, inni), nie zatrudnieni przez właściciela obiektu.
- 13. Osoba pracująca z dziećmi** – to każda osoba (również właściciel lub/i domownik) wykonująca zadania bądź delegowana do wykonywania zadań związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi.

§ 1

Zakres kompetencji i odpowiedzialności osoby odpowiedzialnej za wdrażanie Standardów Ochrony Dzieci w obiekcie „Pod Bukiem”.

1. Właściciel prowadzi nadzór nad stosowaniem Standardów Ochrony Dzieci.
2. Właściciel zapoznaje domowników z treścią Standardów Ochrony Dzieci oraz monitoruje jej stosowanie w obiekcie.
3. Właściciel monitoruje proces edukacji domowników w zakresie krzywdzenia dzieci oraz potencjalnych metod zapobiegania i reagowania w przypadku sytuacji krzywdzenia, zgodnie z procedurami przyjętymi przez obiekt.
4. Właściciel realizuje procedury, w sytuacji, kiedy doszło do skrzywdzenia dziecka przez jakąkolwiek osobę.
5. Właściciel monitoruje i aktualizuje Standardy Ochrony Dzieci.
6. Dane (adres e-mail, telefon) właściciela są dostępne dla gości obiektu *(określić miejsce jeśli nie podawane w definicji właściciela)*

§ 2

Zasady ogólne

1. Właściciel obiektu oraz domownicy, którzy przebywają na terenie obiektu, systematycznie pozyskują wiedzę w zakresie krzywdzenia dzieci oraz sposobów szybkiego i odpowiedniego reagowania na takie sytuacje.
2. Każdy domownik, przed dopuszczeniem do obowiązków, zapoznaje się ze Standardami Ochrony Dzieci, co potwierdza złożeniem oświadczenia i zobowiązaniem do przestrzegania zasad i procedur zawartych w dokumencie - **Załącznik nr 1**
3. Standardy Ochrony Dzieci obowiązujące w obiekcie uwzględniają sytuację dzieci z niepełnosprawnościami oraz dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

§ 3

Zasady bezpiecznych relacji dorosły - dziecko obowiązujące w obiekcie

1. Wszystkie osoby dorosłe, które mają kontakt z dziećmi na terenie obiektu, stosują zasady określone w niniejszym Regulaminie
2. Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych przez Właściciela i domowników jest traktowanie dzieci znajdujących się na terenie obiektu z szacunkiem i uwzględnianiem ich godności i potrzeb.
3. Niedopuszczalne jest stosowanie wobec dziecka przemocy w jakiegokolwiek formie.
4. W przypadku wszelkich pytań i wątpliwości dziecko zawsze może się zwrócić do Właściciela lub innego domownika.
5. W obiekcie obowiązuje zasada równego traktowania dzieci bez względu na ich płeć, orientację seksualną, sprawność/niepełnosprawność, status społeczny, etniczny, kulturowy, religijny i światopogląd.
6. W przypadku zauważenia dziecka/dzieci pozostawionych bez opieki, a sytuacja może wskazywać na zagrożenie ich bezpieczeństwa, należy niezwłocznie powiadomić właściciela obiektu.
7. W przypadku gdy rodzic/opiekun nie jest w stanie zapewnić opieki należy niezwłocznie powiadomić właściciela obiektu,
8. Sprzęt i wyposażenie powinny być używane w obiekcie w sposób zgodny z przeznaczeniem,
9. Naganne w obiekcie są następujące zachowania wobec dzieci:
 - Krzyczenie, zawstydzanie, upokarzanie, lekceważenie i obrażać dziecka.
 - Szturchanie, popychanie ani w jakikolwiek sposób naruszanie integralności fizycznej dziecka,
 - Nawiązywanie z dzieckiem jakichkolwiek relacji romantycznych lub seksualnych ani składanie mu nieodpowiednich propozycji. Obejmuje to także seksualne komentarze, żarty, gesty oraz udostępnianie dzieciom treści erotycznych i pornograficznych bez względu na ich formę.
 - Utrwalanie wizerunku dziecka w celach prywatnych lub służbowych (nagrywanie, fotografowanie) bez zgody rodziców/opiekunów dziecka i zgody samego dziecka. Dotyczy to także umożliwienia osobom trzecim utrwalenia wizerunków dzieci. **Wyjątkiem jest sytuacja, kiedy wizerunek dziecka stanowi jedynie szczegół całości, takiej jak zgromadzenie, krajobraz, publiczna impreza, wtedy zgoda rodzica/opiekuna dziecka nie jest wymagana.**
 - Nawiązywanie kontaktu z dzieckiem poprzez prywatne kanały komunikacji (prywatny telefon, e-mail, komunikatory, profile w mediach społecznościowych) oraz spotykane się dzieckiem poza obiektem.
 - Proponowanie dziecku alkoholu, wyrobów tytoniowych ~~ani~~ lub nielegalnych substancji.
 - Dotykanie dziecka, jeśli ono tego nie chce ani w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny.

1. Jedną z form skutecznego zapobiegania krzywdzeniu dzieci jest ustalenie tożsamości dziecka przebywającego w obiekcie i jego relacji w stosunku do osoby dorosłej, z którą przebywa w obiekcie.
2. Właściciel podejmuje wszelkie możliwe kroki zmierzające do przeprowadzenia identyfikacji dziecka i jego relacji z osobą dorosłą, która towarzyszy dziecku.
3. Aby dokonać identyfikacji dziecka i jego relacji w stosunku do osoby, z którą przebywa w obiekcie:
 - a. Właściciel zwraca się z prośbą o okazanie dokumentu tożsamości dziecka podanie danych dziecka (imię, nazwisko, adres, numer PESEL).
 - b. Właściciel zwraca się z prośbą o okazanie dokumentu potwierdzającego, że osoba dorosła ma prawo do sprawowania opieki nad dzieckiem. Przykładowe dokumenty mogące posłużyć identyfikacji to: dowód osobisty, legitymacja szkolna, aplikacja MObywatel, Internetowe Konto Pacjenta, orzeczenie sądu, upoważnienie wydane przez rodziców.
 - c. W przypadku braku dokumentów wskazujących na pokrewieństwo dziecka z osobą dorosłą lub odmowy ich okazania Właściciel zwraca się z prośbą informację na temat relacji osoby dorosłej oraz dziecka poprzez złożenie stosownego oświadczenia stanowiącego **Załącznik nr 2**
4. W przypadku odmowy lub braku możliwości ze strony osoby dorosłej okazania dokumentu dziecka i/lub udokumentowania relacji Właściciel zezwala na zamieszkanie w obiekcie jednak dyskretnie obserwuje zachowanie dziecka i opiekuna.

Lub

Warunkiem dokonania zameldowania jest złożenie stosownego oświadczenia, o którym mowa w pkt. 4 c.

5. W przypadku gdy rozmowa potwierdzi przekonanie o próbie lub o popełnieniu przestępstwa na szkodę dziecka, właściciel zawiadamia o tym fakcie policję. Dalej stosuje się procedurę jak w przypadku okoliczności wskazujących na skrzywdzenie dziecka.

§ 5

Zasady i procedury reagowania w przypadku uzasadnionego przypuszczenia, że dobro małego znajdującego się na terenie obiektu jest zagrożone.

1. Uzasadnione podejrzenie krzywdzenia dziecka występuje wtedy, gdy:
 - a. dziecko ujawniło właścicielowi obiektu fakt krzywdzenia,
 - b. właściciel zaobserwował krzywdzenie,
 - c. dziecko ma na sobie ślady krzywdzenia (np. zadrapania, zasinienia), a jednocześnie zapytane o przyczyny odpowiada niespójnie i/lub chaotycznie lub/i popada w zakłopotanie bądź występują inne okoliczności mogące wskazywać na krzywdzenie np. znalezienie materiałów pornograficznych z udziałem dzieci w pokoju osoby dorosłej.

2. Właściciel, który ma uzasadnione podejrzenie, że dziecko przebywające w obiekcie jest lub zostało skrzywdzone, niezwłocznie zawiadamia policję i opisuje okoliczności zdarzenia.
3. W przypadku, gdy świadkami nietypowych i/lub podejrzanych sytuacji są domownicy niezwłocznie zawiadamiają oni właściciela, który podejmuje odpowiednie działania
4. W przypadku uzasadnionego podejrzenia, że doszło do popełnienia przestępstwa powiązanego z kontaktem dziecka z materiałem biologicznym sprawcy (sperma, ślina, naskórek), w miarę możliwości nie dopuszcza się, aby dziecko myło się oraz jadło/piło do czasu przyjazdu policji. Wyjaśnia się dziecku, dlaczego zastosowano wobec niego takie ograniczenia.
5. Po przejęciu dziecka przez policję właściciel zabezpiecza materiał z monitoringu (o ile jest dostępny na terenie obiektu) oraz inne istotne dowody (np. dokumenty) dotyczące zdarzenia i przekazuje ich kopię listem poleconym lub osobiście prokuratorowi lub policji.
6. Po interwencji właściciel opisuje zdarzenie w dokumencie przeznaczonym do tego celu.

§ 6

Procedura w przypadku stwierdzenia krzywdzenia dziecka

1. W przypadku stwierdzenia krzywdzenia dziecka przez właściciela obiektu bądź domownika osoba, która uzyskała wiadomość na ten temat, niezwłocznie powiadamia policję, podając dane własne, dane dziecka (o ile to możliwe), miejsce pobytu dziecka, opis okoliczności sprawy oraz powiadamia opiekunów/rodziców dziecka.
2. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez inną osobę dorosłą, która przebywa na terenie obiektu (np. inny gość, lub pracownik innej firmy wykonujący zadania na terenie obiektu), osoba, która powzięła taką informację niezwłocznie informuje właściciela, a pod jego nieobecność innego domownika.
3. Jeżeli domownik lub właściciel jest świadkiem przemocy fizycznej zastosowanej wobec dziecka (klapsy, szarpanie, krzyk, inne wymienione w definicji przemocy fizycznej) stara się przerwać krzywdzenie i reaguje.
4. W sytuacji pozostawienia dziecka poniżej 7 roku życia bez opieki, właściciel, który powziął informacje o takim zdarzeniu, podejmuje decyzje o dalszym postępowaniu, w kontekście zapisów Kodeksu Karnego i Kodeksu Wykroczeń³. W zależności od tego kontekstu przede wszystkim podejmuje próbę odnalezienia rodzica/opiekuna prawnego lub innej osoby dorosłej, z którą dziecko przebywa na terenie obiektu i wyjaśnia, że nie może on pozostawiać dziecka bez opieki. W sytuacji, kiedy odnalezienie rodzica/opiekuna prawnego lub innej osoby dorosłej, z którą dziecko przebywa w obiekcie nie jest możliwe, lub rodzic/opiekun prawny/inna osoba dorosła nie chce lub/i nie jest zdolna przejąć opieki nad dzieckiem, właściciel zawiadamia o tym fakcie policję. W każdym przypadku należy zadbać o bezpieczeństwo dziecka.

§ 7

Monitoring i ewaluacja standardów ochrony dzieci.

³ Kodeks Karny art. 160 par.1 i 2; art. 210 par.1, Kodeks wykroczeń art. 106

1. Właściciel umieszcza swoje dane kontaktowe w miejscu łatwo dostępnym dla gości obiektu, w tym również dla dzieci.
2. Właściciel raz na dwa lata dokonuje monitoringu i ewaluacji Standardów Ochrony Dzieci.
3. Właściciel przeprowadza dokumentację monitoringu i odpowiednio ją opisuje oraz zachowuje w Dzienniku Zdarzeń.

§ 8

Przepisy końcowe

1. Standardy Ochrony Dzieci wchodzi w życie z dniem [.....]
2. Standardy Ochrony Dzieci są udostępnione wszystkim osobom dorosłym, w tym domownikom, gościom i innym osobom dorosłym poprzez umieszczenie ich w wersji pełnej na stronie internetowej *obektu* oraz w wersji skróconej w *[należy podać miejsce dostępności dokumentu]*.

Załącznik nr 1. Oświadczenie o zapoznaniu się ze Standardami Ochrony Dzieci.

Miejscowość, dnia

Oświadczam, że zapoznałam/-em się ze Standardami Ochrony Dzieci obowiązującymi w [.....] i zobowiązuję się do ich przestrzegania.

CZYTELNY Podpis (imię i nazwisko domownika)

Załącznik nr 2. Oświadczenie ze wskazaniem relacji jaka występuje pomiędzy dzieckiem a dorosłym.

OŚWIADCZENIE

Ja niżej podpisany oświadczam, że posiadam prawo do opieki nad małoletnim (imię, nazwisko), lat..... zam.

.....

Wyżej wymienione uprawnienia wynikają z:

- pokrewieństwa: (stopień pokrewieństwa)
- Upoważnienia do opieki:
- Innej formy:

Imię, nazwisko, data, podpis

